

Nederlandse Junioren zesde in Silkeborg

Het Nederlands Juniorenteam, dat onder leiding van W. F. Smit en V. C. Swane op 22 juli naar het Europees Kampioenschap vertrok, bestond uit de volgende spelers: drievoudig kampioen Tony Trienen, de seniorjunioren Carel Braun en Teun Roosenburg, Erik Hertzberger Taco Krol en debutant in zijn laatste juniorjaar Onkie de Boer. Redelijkerwijs mocht in deze samenstelling verwacht worden, dat dit team het matige resultaat in Eindhoven 1972 naar het rijk der vergissingen mocht sturen, al duiden de magere scores op de in Twente gehouden 36 holes strokeplay daar niet bepaald op.

Startplaats: Parkeerplaats Twentse Golf. Start vertraagd door lekke band. Vervolgens bij eerste benzinepomp breekt een contactsleutel en we zijn de grens nog niet over! De vindingrijkheid van de junioren overwint voorlopig alle problemen. Op het laatste stuk in Denemarken begint één der auto's bedenkelijke verschijnselen te vertonen, doch om 19.30 uur zijn de eerste zes ter bestemming (Trienen en Swane zouden in verband met een examen van Tony een dag later arriveren).

Eerste indrukken

De eerste impressies van Denemarken met zijn licht glooiende oppervlakten met graan en koeien waren Hollandser dan de verblijfplaats in de Highskölle, waar alle teams waren ondergebracht en waar het nachtelijk comfort weemoedige herinneringen aan hotel Cocagne in 1972 oproep. De matrassen belanden althans snel op de vloer om nachtelijke valpartijen te voorkomen (de zwaartekracht gaat dag en nacht door) maar de baan, waarmee men de volgende dag in een eerste oefenronde kennismakt, laat een betere indruk achter. Een ruime layout, modern opgezet en gebunkerd, lang, veel terrasgreens, brede fairways waarnaast een zware rough van heide in een grotendeels bebost stuk natuur. Een fraai clubhuis, dat zonder groot te zijn alle ruimte en comfort biedt voor de deelnemers, met onvermoeibaar achter de bar de gehele week. ... de wederhelft van de president van de Club. En charmant! Het enige redelijke bezwaar tegen de baan was in feite, dat door de vorig jaar aangelegde waterleiding er zoveel ground-under-repair gemarkeerd had moeten worden, dat er unaniem was besloten tot 'play as it lies'.

Kwalificatieronde

Donderdag start de 18 holes medal, die voor de 14 deelnemende landen zal beslissen wie er in de eerste flight van 8 of in de tweede van 6 zal komen. Voor ieder land tellen de vijf beste scores en de zesde score hooguit in geval van een gelijk totaal.

Erik gaat als eerste de baan in en met zijn goed bekeken agressieve veldspel zou hij ongetwijfeld een prima score

hebben genoteerd, ware het niet dat zijn putten de hele week zwak was - de laatste dag zou hij zelfs tot de 'reversed grip' overgaan - en zijn totaal van 83 (41-42) op de par 71 is matig doch gezien de resultaten van de andere vroege starters-met-een-regenbui niet te somber.

Tony start met drie putts op de eerste green, slijpt op de zesde met een double-bogey, maar na een moeizame 40 uit gaat het gaandeweg beter en het wordt 78. Teun-in-de-bocht bezoekt op de tweede hole alvast de bossen voor een 7 en met een 4-putt op de korte 7e hole voor een 6 wordt dat 44 uit, zodat de donkere wolken van de tweede flight aan de horizon beginnen te verschijnen.

Taco, voor de eerste maal in het Europees Kampioenschap, draagt ook al niet bij aan des leiders gemoedsrust door in 45 uit te gaan, maar het keerpunt komt met Carel, die na zeven holes één over par is.

Onkie als vierde de baan ingegaan, had een hoopvolle start, maar ging gaandeweg terrein verliezen en ging ook al uit in 45; als dan blijkt, dat Carel na de 7e hole 8-6-6 scoort, moeten de wonderen snel komen, anders is het te laat. Het blijkt nog niet te laat want de leeuwen bijten zich vast in het doel. Teun maakt 39 voor

83, Carel herstelt zich schitterend met een paar birdies en verliest pas op de laatste twee holes door drie putts op de parscore. Met 38 voor totaal 79 is het wachten op Taco, want Onkie is met wederom 45 in de mist gebleven en zijn score zal afvallen.

El Tace

Taco vecht verbitterd door in de wetenschap, dat het er om gaat. Het resultaat is onder de pressie uitstekend te noemen, want hij komt ook in 39 terug voor 84 en redt de achtste plaats juist vóór België en Spanje. Gezien zijn constant fout gespelde naam krijgt hij als bijnaam *el tace*, als een soort stierenvechter.

Nu volgen drie dagen matchplay (2 foursomes en 5 singles) en volgens 1-8, 2-7, etc. heeft Nederland de eer om aan te treden tegen Frankrijk dat met 2x 72, 74, 76 en 80 op formidabele wijze de medal heeft gewonnen. Vanuit de underdogpositie gingen op vrijdag twee combinaties de baan in waarmee niet ieder het eens was - hetgeen valt te betreuren, want de captaincy beslist op basis van jaren lange ervaring - doch met volle inzet trad het team aan.

Helaas was Tony niet in staat het voortreffelijke spel van Erik af te ronden om in de eerste foursome de Fransen te bedreigen, maar Carel en Teun stonden hun 'seniormannetje' en bleven regelmatig 1 up. Echter als Teun op de korte 16e de green migreen op 17 zijn ijzer naar de steen topt, komen ze voor de eerste maal en beslissend 1 down.

Het Nederlandse jeugdteam in Denemarken. Van links naar rechts begeleider Victor Swane, Erik Hertzberger, Taco Krol, Anne de Boer, Teun Roosenburg, Carel Braun, Tony Trienen en non-playing captain Wilfred Smit.

In de singles gaan de jongens nogmaals voor de prijzen en na elf holes zijn drie man 1 up, één is a.s. en slechts één is 1 down. Dan roept de Franse captain vermanende woorden, alle registers gaan open en ondanks uiterst verzet gaan ook de partijen van Carel en Tony op de 18e verloren.

Erik en Taco verliezen op de 17e met 2 en 1; later in de finale zou nogmaals blijken welke enorme reserves de Fransen in hun spel hadden.

Zaterdag

Onder stralende weersomstandigheden wordt nu aangetreden tegen de nummer vier uit de medal Noorwegen, dat aanvankelijk weinig presteerde om deze klassering waar te maken, want Tony en Teun stoeiden met hun tegenstanders en al ging het met Carel en Erik iets moeilijker: de 2-0 voorsprong was snel en dik verdiend.

Echter in de singles beleefden wij zware tijden want Carel, vermoeid door de Franse slag en de foursome in de ochtend, kreeg geen greep op de prachtig spelende Klovning (6 en 5). Erik kreeg na 2 up op de 6e een serie van vijf birdies te verwerken en overleefde dat net niet, Taco deed een soortgelijke ervaring op en kwam niet verder dan de 16e hole, maar gelukkig was Tony goed op dreuf (het werd 4 en 3) en Teun kon 1 down na de 13e ombuigen naar 1 up en de 4-3 zege veilig stellen. De Noorse captain had uitgerekend, dat zijn jongens in totaal in de singles 19 birdies hadden gemaakt en dat is geen geringe koek om in te happen. Op de laatste dag van dit vermoeiende toernooi verscheen Nederland om de 5e of 6e plaats tegen Duitsland.

Terwijl Tony en Teun wat rommelig met 2 en 1 verloren, kreeg ditmaal Taco (met Carel) de volle 36 holes te spelen en deze foursome ging naar onze kant door grootste medewerking van de Duitse kant op de 18e hole, nadat Carel met een van de mooiste slagen op de 16e hole (een soort slice-chipje) daar de stand op a.s. had gehouden. Wel was het de bedoeling, dat Carel in de singles rust zou krijgen, maar Teun's pink begon steeds meer te zwellen en hij werd teruggetrokken, zodat Carel toch en wel in de vijfde single moest aantreden.

Ditmaal dus Tony in de topsingle tegen Uwe Nievert (zonder vader) en dat was een snel bekeken zaak ten gunste van onze jeugdkampioen. (Beide spelers werden gekozen in het continentale Juniorenteam, bravo!).

Erik had tegen de Duitse Jeugdkampioen Kai Flint, een grootmeester in het korte spel, nog onvoldoende puttreserves. Toen zijn birdie-for-life niet wilde vallen - de bal rinkelde in 'het gat' - werd de kleine 4-3 nederlaag een feit, want Carel was uitgeblust en verloor, wat hij normaal zeker niet zou hebben gedaan; 'El Tace' was wel 2 up na twee holes, maar verloor er van de volgende 10 niet minder dan 8! en ik hoop, dat dit geen weerspiegeling van de paraatheid van

het Nederlands leger is. . . .

Goed nieuws van de zijde van Onkie die blakend van strijd lust voor het eerst in de matchplay aan start kwam. 4 up na vijf prachtig gespeelde holes. De terugslag kwam na drie putts op de 8e, waarna nog drie holes verloren gingen. Aldus a.s. op de 12e tee maakte Born echter weer een foutje, Onkie pakt snel ook 13 en 14 en lijkt met 3 up en 4 te gaan veilig. De Duitser zonder de goede vorm van verleden jaar goochelt nog wat goede slagen tevoorschijn maar 'der Bauer' blijft met 1 up winnaar. Op 26 augustus zouden de heren elkaar in Dortmund weer bestrijden in de 'oude' formule zes tegen zes en de strijd lijkt open.

Finale

Het schitterend slot van dit evenement mag ik u niet onthouden. Nadat Frankrijk moeiteloos over de Zwitsers is heengewandeld en de Zweden Italië hebben afgewezen, ontstaat bij Frankrijk-Zweden na de foursomes een gelijke stand 1-1. In de vijf singles zijn de Zweden na 9 holes 3 up, 2 x 2 up, a.s. en 2 down. Dan komt de veldslag ongenadig aan voor de noorderlingen. De Fransen winnen toch *alle* singles en wel vóór de 18e hole! Zij scoren in de in totaal 29 gespeelde holes in de 2e negen niet minder dan 18 birdies en waren daarmee speels zover boven hun tegenstanders dat het woord groots m.i. tekort schiet.

Nederland zesde

Ervan uitgaande, dat Frankrijk, Zweden en Italië slechts bij uitzondering door ons team verslagen kunnen worden, is een 3e plaats in de resterende elf een acceptabel resultaat. Het Juniorenteam verliest door leeftijd het komende jaar veel aan kracht, doch uit het arsenaal van 15-16 jarigen zal de nieuwe kern gezocht worden om over twee jaar in Zwitserland weer bij het topje te kunnen komen. Helsinki 1974 zal uiterst serieus worden opgevat om dit doel voor te bereiden.

W.F.S.

Enkele uitslagen van 'Silkeborg':

De kwalificatieronde werd gewonnen door Frankrijk:	
René Darrieumerlou	72
Philippe Ploujoux	74
Patrick Cotton	72
Michel Tapia	76
Sven Boinet	(87)
Gerard Bourdy	80
	374

Nederland werd achtste:

Anne de Boer	(90)
Carel Braun	79
Erik Hertzberger	83
Taco Krol	84
Teun Roosenburg	83
Tony Trienen	78

407

De uitslagen van de matchplayronden luiden:

Nederland-Frankrijk: 0-7

Trienen en Hertzberger verliezen met 3 en 2 van Darrieumerlou en Tapia; Braun en Roosenburg verliezen met 1 hole van Cotton en Ploujoux.

Braun verliest met 1 hole van Darrieumerlou; Trienen verliest met 1 hole van Cotton; Krol verliest met 2 en 1 van Ploujoux; Roosenburg verliest met 4 en 3 van Tapia; Hertzberger verliest met 2 en 1 van Bourdy.

Nederland-Noorwegen 4-3:

Trienen en Roosenburg winnen met 6 en 5 van Klovning en Berge; Braun en Hertzberger winnen met 3 en 2 van Waaler en Vedaa.

Braun verliest met 6 en 5 van Berge; Trienen wint met 4 en 3 van Hammer; Roosenburg wint met 1 hole van Vedaa; Hertzberger verliest met 1 hole van Klovning; Krol verliest met 4 en 2 van Overland.

Nederland-Duitsland 3-4:

Trienen en Roosenburg verliezen met 2 en 1 van Flint en Steinfurth; Braun en Krol winnen met 1 hole van Nievert en Born.

Trienen wint met 4 en 3 van Nievert; Hertzberger verliest met 1 hole van Flint; Krol verliest met 4 en 3 van Steinfurth; De Boer wint met 1 hole van Born; Braun verliest met 2 en 1 van Brügelmann.

Kees Cramer tijdens het nationaal kampioenschap in 1952 op De Kennemer